

siden har faaet sin egen Repræsentation i Kongens Raad. Dette Ønske skulde synes at være saa berettiget, at det vilde være vanskeligt at motivere et Afslag af det.

Ikke desmindre har den højtærede Konseilspræsident gjort det og gjort det især med en Henviſning til to Omstændigheder. Den ene var den, at hvis et saadant Ministerium ogsaa skulde varetage Industriens Interesser, maatte nødvendigvis ogsaa Toldvæsenet henlægges under dets Ressort. Dertil er allerede fra de danske Byerhvervs Repræsentations Side bemærket, at det er et Ønske, Industriens Mænd i og for sig ikke nære. Det var noget, man vilde være ganske tilfreds med, om det skete, men som man ikke ansaa for fornødent. Det ser en Smule underligt ud, at den højtærede Konseilspræsident paa den Maade vil være mere øm over Industriens Interesser, end Industriens egne Mænd ønske, at han skal være. Den anden Grund til Afslaget var, at disse Byerhvervs Interesser paa saa mange Maader kolliderer indbyrdes og vise sig at staa temmelig skarpt overfor hverandre. Det skulde gøre det vanskeligt at forene dem i en fælles Administrationsgren. Denne Motivering forekommer mig heller ikke at have saa særdeles meget paa sig. Naar disse Interesser stride imod hverandre, er det dog den høje Regerings Opgave at mægle dem imellem og bringe Forstaaelse imellem dem, bringe dem til Forlig, og saa vilde det netop være rimeligt og passende, at Organerne for disse Interesser i den øverste Administration bringes i nogenlunde rimelig Nærhed af hverandre, saa at en Forhandling imellem dem kan foregaa nogenlunde hurtigt og let og under den øverste Administrationschefs opmærksomme og aarvaagne Øje. Jeg tror, at Folketingets Venstre har handlet klogt ved at optage dette Krav om et Handels- eller rettere et Byerhvervsministerium paa sit Program, og jeg skulde meget bede den høje Regering betænke, om denne Sag ikke fortjener en ny Overvejelse. Dersom den høje Regering virkelig vil kalde til Samarbejde mellem alle dem, der, som Konseilspræsidenten sagde i sin Programtale, ikke alene se paa egne Interesser, men først og fremmest paa hele Folkets og Fædrelandets Vel, forekommer det mig naturligt, at der i det Raad, der skal varetage hele Folkets og Fædrelandets Vel, i Kongens Regering netop sad en Repræsentant for saa store og vigtige Interesser som de danske Byerhvervs.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal vil jeg fremdrage et andet, hvorom der gælder noget lignende, og med Hensyn til hvilket der vistnok inden ret længe vil lyde Krav til Regeringen fra en Del af Byernes Befolkning. Jeg vil haabe, at den høje Regering saa maa have en lykkelig Haand og vise større Imødekommen, end den har gjort overfor det Krav, jeg nys har nævnt. I Venstrereformpartiets sidste Program er der udtalt bl. a., at ogsaa den højere private Almenskole i Byerne bør nyde Statens Støtte. Denne Sætning er formodentlig ikke kommen ind i Programmet uden i Overensstemmelse med det nuværende Ministerium. Dette Tilſagn til Bybefolkningen har hidtil ikke givet sig Udslag i Handling, men Skoleforholdene her i København og paa Frederiksberg ere ved at arte sig saaledes, at man meget snart vil kunne blive nødt til at appellere til Regeringen og Partiet og minde dem om dette Løfte. Det vil være mange af de Herrere bekendt, at der i det sidste Aarstid har været Røre ude i Frederiksberg Kommune i Retning af, at Kommunen skulde optage Mellemskoleundervisningen efter den ny Almenskolelov som en ny kommunal Opgave. Kommunalbestyrelsen har ogsaa vedtaget en foreløbig Beslutning derom, men længere er det ikke kommet. Der foreligger forskellige Forslag til en saadan Ordning, dels om Oprettelse af Mellemskoleklasser i de bestaaende Kommuneskoler som en Side-linie ved Siden af Folkeskolens Klasser, dels om Oprettelse af særlige kommunale Mellemskoler, endelig om at søge en Overenskomst med de bestaaende private højere Almenskoler, hvorved disse skulde modtage Kommunens Støtte og til Gengæld enten helt eller delvis komme under Kommunens Styrelse og ind under Kommuneskolevæsenet. Intet af disse Forslag er hidtil blevet endelig vedtaget, og man har udsat Afgørelsen, vistnok fordi man har indset de store og alvorlige Konsekvenser, det vil medføre for hele det højere Skolevæsen derude, enten man gaar den ene eller den anden Vej. En Ting synes der imidlertid at være nogenlunde Enighed om, og det er den, at Indretningen af en kommunal Mellemskole vil betyde Død og Undergang for den højere private Almenskole derude i Løbet af kortere eller længere Tid. Det ser imidlertid ud, som om Bevægelsen ikke vil lade sig standse, men maa afføde et Resultat af en eller anden Art. Enten vil da den private højere Almenskole blive undergravet af